

М О Т И В И към Присъда № 11/01.03.2024 година, постановена по НОХД № 69/2024г. по описа на РС-Елхово:

Наказателното от общ характер производство е образувано въз основа на внесен от РП-Ямбол обвинителен акт ведно с БП № 32/2024г. по описа на ГПУ-Елхово, с който подсъдимият **М. К. /М.К./, гражданин на Република Турция**, е обвинен в извършване на престъпление **по чл.279, ал.1 от НК**, за това, че на 19.02.2024 година в района на 269 гранична пирамида, находяща се в землището на с.Лесово, обл.Ямбол, действайки като извършител влязъл през границата на страната от Република Турция в Република България, без разрешение на надлежните органи на властта.

Съдът е дал ход на делото при условията и по реда на задочното производство - в отсъствието на подсъдимия, но с участието на служебния му защитник, назначен от фазата на БП – адв.П. Б. от АК-гр.Ямбол, като е приел, че са налице предвидените в закона предпоставки за разглеждане на делото по този ред. Съдът е счел, че разглеждането на делото в отсъствието на подсъдимия не би попречило за изясняване на обективната истина по делото.

В съдебно заседание участващият по делото прокурор С. С. при РП-Ямбол, поддържа повдигнатото против подсъдимия М. К. обвинение в извършване на престъпление по чл.279 ал.1 от НК, като намира същото за доказано по категоричен начин както от обективна, така и от субективна страна. Предвид на това представителят на обвинението моли съда да признае подсъдимия М. К. за виновен по повдигнатото му обвинение, като смята, че са налице многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, поради което предлага да му се наложи наказание 5 месеца лишаване от свобода, което да бъде отложено за изпитателен срок от 3 години, както и глоба в размер на 500 лева.

Назначеният в хода на бързото производство служебен защитник на подсъдимия М. К., адв.П. Б., в хода на устните прения не оспорва авторството на деянието и намира обвинението за доказано по несъмнен начин, въз основа на събраните доказателства. Пледира при индивидуализиране на наказанието спрямо подсъдимия да се вземе предвид както чистото му съдебно минало, така и съдействието, което е оказал на разследващите органи за разкриване на обективната истина, а също и причините мотивирали го да предприеме извършването на деянието, поради което защитата счита за целесъобразно наказанието на подс. М. К. да бъде определено при условията на чл.55 ал.1 т.1 от НК под предвидения в престъпния състав минимален размер.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и като съобрази процесуалната им годност, приема за установени от **фактическа страна** следните факти, а именно:

Подсъдимият **М. К. /М.К./** е роден на ***** година в гр.Сивас, Република Турция, **гражданин на Република Турция**, с личен персонален № 12131953308, с основно образование, неженен, безработен, с адрес; Република Турция, гр.Истанбул, район Омрание, квартал Елмалъкент, ул.***, с турска лична карта за самоличност № A27S45566, издадена в Република Турция, валидна до 20.06.20230г.

Съгласно обясненията му, дадени в хода на БП в качеството му на обвиняемо лице, приобщени по реда на чл.279 ал.2 вр.с ал.1, т.2 от НПК, същият в началото на м.02.2024г. се свързал в гр.Истанбул, в кв.“Аксарай“ с каналджия, който срещу сумата от 10 000 евро обещал да го преведе нелегално през Р. България до Австрия. Целта на подс. М. К. е била да напусне Р. Турция, за да избегне затвора, тъй като за разпространение на наркотици е имал издадена невлязла в сила присъда, с която е бил осъден на 5 години затвор. В изпълнение на уговорката с каналджията заедно с приятеля си Гюршан подсъдимият отишъл на указаното място, където ги е чакал товарен автомобил /ТИР/. Там имало още едно момче, което също искало да премине нелегално турско-българската граница. Шофьорът на ТИР-а качил тримата в товарното ремарке, което е било празно. След това ТИР-ът потеглил. След около

4-5 часа тов.автомобил спрял в близост до ГКПП-Хамзабейли.Там шофьорът казал на подсъдимия и другите му двама спътници, да излязат от ремаркетото и да минат покрай ГКПП-Хамзабейли/Лесово, а той ще ги качи отново на българска територия. В изпълнение на тези указания тримата турски граждани слезли от ремаркетото на тов.автомобил и намерили място, където нямало телена ограда на границата и така преминали на българска територия. По този начин на 19.02.2024 година в района на 269 гранична пирамида, находяща се в землището на с.Лесово, обл.Ямбол, подсъдимият М. К. влязъл през границата на страната от Република Турция в Република България, без разрешение на надлежните органи на властта. По същото време и по идентичен начин останалите двама сънародници на подсъдимия също влезли на територията на Република България. След това тримата турски граждани продължили да вървят пеша около 4-5 км. Намирали се в някаква нива, в близост до надлеза до ГКПП-Лесово, когато били забелязани от полицаи. Към тях приближил граничният полицаи – разпитаният по делото като свидетел В. Д. Д. /на длъжност „ст.полицай“ в 01 ГОДГ при ГПУ-Елхово към РД“ГП“гр.Елхово/, който им поискал документите за проверка. Подсъдимият М. К. предоставил на полицаия личната си карта. Документ за самоличност бил представен и от един от двамата му спътници, а третият бил без документи. Въз основа на представените документи за самоличност от двама от тримата нарушители на границата, в т.ч. и от подсъдимия св.Д. установил, че са турски граждани, които са преминали турско-българската граница нелегално. В проведената на място с турските граждани беседа св.Д. е установил, че същите са преминали сутринта на 19.02.2024г. турско-българската граница като са прескочили телената ограда на ИВС в близост до ГКПП-Лесово.

От извършените гранично-издирвателни мероприятия свидетелят В. Д. е констатирал, че нарушението е извършено в района на гранична пирамида № 269, находяща се в землището на с.Лесово, общ.Елхово, обл.Ямбол. За така установеното св.Д. докладвал по надлежния ред на ст.инспектор П. Владев – Началник 01 ГОДГ и по негово разпореждане тримата турски граждани били задържани, качени в служебния полицейски автомобил и отведени в ГПУ-Елхово за извършване на следващите се процесуални действия по изясняване на случая.

При разпита си в хода на БП подс. М. К. се е признал за виновен по повдигнатото му обвинение по чл.279, ал.1 от НК и е дал кратки обяснения за времето и мястото на преминаване на държавната ни граница, вкл. и че не е имал надлежно разрешение да я премине, поради което е ползвал услугите на каналджия, който срещу заплащане е поел ангажимента да го преведе през границата от Република Турция до Австрия, през Република България, не по установения за това ред. В обясненията на подсъдимия, приобщени към доказателствената съвкупност по делото, чрез прочитането им по реда на чл.279 ал.2 предл.ІІ-ро вр. с ал.1 т.2 от НПК, същият е заявил, че целта му е била да стигне до Австрия.

От приложената в материалите по БП справка за съдимост, с рег.№ 240219005000079915 от 19.02.2024г., издадена от БС при Районен съд-Елхово, след направена справка в ЦБС при Министерство на правосъдието, се установи, че подсъдимият М. К. не е осъждан.

Горната фактическа обстановка се възприе от настоящия съдебен състав въз основа на събраните гласни доказателства – от обясненията на подсъдимия, приобщени чрез прочитането им по реда на чл.279 ал.2 предл.ІІ-ро вр. с ал.1 т.2 от НПК, с които същия изрично е заявил, че се признава за виновен по предявеното му обвинение, от показанията на свидетеля В. Д. Д. /на длъжност „ст.полицай“ в 01 ГОДГ при ГПУ-Елхово към РД“ГП“гр.Елхово/, дадени в хода на съдебното следствие и от писмените доказателства, приложени по делото и приобщени към доказателствения материал чрез прочитането им по реда на чл.361 вр.с чл.283 от НПК.

Обясненията на подсъдимия, макар и средство за защита, кореспондират с останалия доказателствен материал, поради което съдът ги възприе за достоверни. Същите

съдържат фактически твърдения относно времето и мястото на извършване на деянието, както и такива относно формата на вината и мотивът за осъществяване на инкриминираното престъпление.

Показанията на разпитания свидетел В. Д. Д. се кредитират от настоящия съдебен състав като достоверни, логични и последователни. Липсват индиции за предубеността на свидетеля. Показанията на този свидетел кореспондират с останалия доказателствен материал по делото, в т.ч. и с признанието на самия подсъдим, че е извършил вмененото му престъпно деяние. Възпроизведените от свидетеля Д. факти са пряко относими към мястото и механизма на осъществяване на престъпното деяние и начина на откриване на подсъдимия, установен в нива, в близост до надлеза до ГКПП-Лесово.

Писмените доказателства, приложени по БП № 32/2024г. по описа на ГПУ-Елхово /справка за съдимост на подсъдимия, Експертна справка №38/2024г. от 19.02.2024г., копие от документи за самоличност на подсъдимия, Заповед за задържане на лице от 19.02.2024г., Декларация за правата на задържано лице, Протокол за обиск на лице от 19.02.2024г., Разписка за върнати вещи и пари на задържано лице от 19.02.2024г., Евродак дактилоскопна карта/, се прецениха за редовни от външна страна, а като кореспондиращи с останалите доказателства по делото, се кредитират от съда.

От така приетата за установена фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

От обективна и субективна страна подсъдимият **М. К. /М.К./**, роден на ***** година в гр.Сивас, Република Турция, **гражданин на Република Турция**, с личен персонален № 12131953308, с основно образование, неженен, безработен, с адрес; Република Турция, гр.Истанбул, район Омрание, квартал Елмалъкент, ул.***, с турска лична карта за самоличност № A27S45566, издадена в Република Турция, валидна до 20.06.2023г., **неосъждан**, с деянието си **е осъществил престъпния състав на чл.279 ал.1 от НК**, тъй като на 19.02.2024 година в района на 269 гранична пирамида, находяща се в землището на с.Лесово, обл.Ямбол, действайки като извършител влязъл през границата на страната от Република Турция в Република България, без разрешение на надлежните органи на властта.

В случая от обективна страна изпълнителното деяние е осъществено от подсъдимия М. К. чрез фактически действия по преминаване през държавната ни граница в посока от Република Турция в Република България. Същото е осъществено като на 19.02.2024г. подсъдимият е влязъл през границата на страната ни, без да е получил разрешение от надлежните органи на властта, осъществяващи гранично-пропускателен контрол. Подсъдимият не е имал необходимата виза, удостоверяваща правото му за влизане в страната ни, изискуема както с оглед неговото гражданство, така и с оглед държавата, от която осъществява фактическото преминаване на държавната ни граница – от съседната Република Турция. Или от обективна страна с деянието си, подсъдимият е нарушил установения в страната режим и ред за преминаване на държавната ни граница, като деянието е осъществено в първата изпълнителна форма, визирана в чл.279 ал.1 от НК – „без разрешение на надлежните органи на властта”, в хипотезата на „влизане” в страната. Деянието е довършено, предвид на това, че подсъдимият е успял да премине държавната граница, като е задържан от полицейски органи в нива, в близост до надлеза до ГКПП-Лесово.

От субективна страна инкриминираното деяние е извършено виновно, при пряк умисъл, като подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на извършеното, предвиждал е неговите последици и е целял тяхното настъпване. Въз основа на доказателствата по делото и направеното от подсъдимия признание в обясненията му, дадени в хода на БП в качеството му на обвиняемо лице, включени в доказателствената съвкупност по реда на чл.279 ал.2 предл.ІІ-ро вр. с ал.1 т.2 от НПК, се установи, че М. К. е предприел пътуването си като е напуснал родината си - Р.Турция, поради това, че е имал

издадена невляза в сила присъда, с която е бил осъден на 5 години затвор за разпространение на наркотици, т.е. грозяло го е влизане в затвор, с намерение да отпътува от страната ни за Австрия, където да се установи и да работи. Същият не е заявявал изрично в дадените от него обяснения пред разследващия орган в хода на БП, че е влязъл в страната ни, за да търси закрила. Предприемайки пътуването си към Република България, подсъдимият е бил наясно с обстоятелството, че ще премине през турско-българската граница, както и че му липсва изискуемото се разрешение за влизане в Р. България като държава-член на ЕС, бил е наясно и с установения пропускателен граничен контрол при преминаване на държавната ни граница. Същият е съзнавал и че ще влезе в страната ни без знанието на граничните власти, следователно в съзнанието му е била формирана представата за противоправния характер на деянието му и за неговите общественноопасни последици, които е предвиждал, а от волева страна пряко е целял и искал тяхното настъпване, за да реализира целта си – да влезе на територията на Република България, от където да продължи към Австрия.

Съдът не намери основания за приложението на чл.279, ал.5 от НК, съгласно който текст, не се наказва лице, което влезе в страната ни, за да се ползва от правото на убежище съгласно Конституцията. Липсват каквито и да било доказателства, че подсъдимият е преминал границата без съответно разрешение по причини, свързани с неговия произход, политически убеждения или религиозни вярвания или че е бил преследван заради своите убеждения или дейност в защита на международно признати права и свободи. Не са направени и доказателствени искания в тази насока от подсъдимия чрез неговия служебен защитник в хода на съдебното следствие. Законът изисква да бъде установено наличието на посочените обстоятелства, за да се приложи хипотезата на чл. 279, ал.5 от НК, че влизането в страната е свързано единствено с желание, да се ползва от правото на убежище по смисъла на чл.27, ал.2 от Конституцията на Република България, като основанията за предоставяне на закрила - основателно опасение от преследване по причини на раса, религия, етническа принадлежност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група, следва да е налице по отношение на конкретното лице – в случая на подсъдимия, гражданин на Р. Турция. Съобразявайки се в случая с причините, мотивирали подсъдимия М. К. да напусне доброволно родината си – Р. Турция и да влезе нелегално на територията на страната ни, като взе предвид и обстановката в държавата по произход, съдът в настоящия си състав прие, че не са налице основанията за прилагане разпоредбата на чл.279 ал.5 от НК спрямо подсъдимия, тъй като извършеното от него не попада в приложното поле на този фактически състав.

Предвид изложеното, съдът призна подсъдимия **М. К. /М.К./, гражданин на Република Турция**, за виновен в извършване на престъпление по чл.279 ал.1 от НК.

Причините и мотивите за извършването на деянието, съдът намери в незачитане от страна на подсъдимия на установения в страната ни правов ред и в частност на законовата уредба, регламентираща реда за преминаване на държавната граница, както и в личните мотиви, принудили подсъдимия да напусне доброволно родината си – Р. Турция, за да премине на територията на държава-членка на ЕС, каквото се явява Р. България, от където да се придвижи към Австрия, където желаел да се установи и да заживее.

При определяне на вида и размера на наказанието съобразно изискуването на чл.54 от НК, съдът намира, че макар престъплението, извършено от подсъдимия да е против дейността на държавни органи, то в случая извършеното от подс. М. К. деяние по чл.279 ал.1 от НК не се отличава с по-висока степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпления от същия вид, като се съобрази и с динамиката на този вид престъпления понастоящем в страната ни. Съдът отчете и ниската обществена опасност на подсъдимия, който до настоящия момент не е бил осъждан, имал е добросъвестно процесуално поведение в хода на БП, правейки самопризнания по

предявеното му обвинение, с което е съдействал за разкриване на обективната истина по делото. Взеха се предвид и подбудите, мотивирали подсъдимия да извърши вмененото му престъпление, както и механизма на извършването му, а също и младата му възраст. Посочените смекчаващи обстоятелства биха могли да бъдат определени както като многобройни, така и като изключителни, за да се определи наказание при условията на чл.55 от НК. При тези фактически констатации, и при наличие на многобройни и изключителни смекчаващи вината на подсъдимия обстоятелства, както и с оглед изпълнение на целите на наказанието, съобразно изискването на чл.36 от НК – да се поправи и превъзпита дееца към спазване на законите и добрите нрави, да се въздейства предупредително върху него и му се отнеме възможността да върши други престъпления и да се въздейства възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото, съдът наложи на подсъдимия М. К. наказание лишаване от свобода по чл.279 ал.1 от НК при условията на чл.55, ал.1, т.1 от НК под предвидения в престъпния състав на чл.279 ал.1 от НК минимум от 3 години лишаване от свобода, а именно: - ПЕТ МЕСЕЦА лишаване от свобода, както и на основание чл.55 ал.2 от НК наложи на подсъдимия кумулативно предвидено в престъпния състав на чл.279 ал.1 от НК наред с наказанието лишаване от свобода наказание глоба в размер на 500.00 лева, като за това се съобрази с тежкото материално състояние на подсъдимия, липсата на работа и доходи.

Относно прилагането на разпоредбата на чл.66 ал.1 от НК: Съдът прецени, че са налице предвидените в посочената разпоредба условия за прилагането на този вид /условно/ осъждане спрямо подс. М. К. за деянието по чл.279 ал.1 от НК, в извършването на което бе признат за виновен. А именно: подсъдимият към датата на извършване на инкриминираното престъпно деяние не е бил осъждан на лишаване от свобода за престъпление от общ характер, наложеното на подсъдимия наказание лишаване от свобода за срок от 5 месеца е от вида, за който е допустимо отлагането на изтърпяването му /лишаване от свобода/ и същото е в рамките до три години. Съдът намери, че за поправянето и превъзпитанието на подсъдимия и за постигане целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл.36 от НК, не е необходимо наложеното на М. К. наказание лишаване от свобода, да бъде изтърпяно ефективно, тъй като личността му не е с висока степен на обществена опасност. Предвид на това, на основание чл.66 ал.1 от НК съдът отложи изпълнението на наложеното на подс. М. К. наказание лишаване от свобода за срок от 5 месеца, за изпитателен срок от **ТРИ години, считано от датата на влизане на присъдата в сила.**

На основание чл.189, ал.2 от НПК съдът постанови направените по делото разноси за преводач в хода на БП в размер на 30.00 лева, да останат за сметка на органа, който ги е направил – РД”ГП” – Елхово.

Воден от гореизложеното, съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

/М. Кирова/